

Nieuwsfeiten

Editie 2015-02

Zakendoen is best leuk

**maar je kunt niet
alles tegelijk**

STEMERDINK
& VERHOEK

www.accountants.nl

LOON- / INKOMSTENBELASTING

1.	Wisseling auto van de zaak	2
2.	Vrijwilligersvergoeding	3
3.	Beschikking geen loonheffingen	3
4.	Tablet	4
5.	Lijfrentepremie	4
6.	Rendementsheffing	4
7.	30%-regeling	5

VENNOOTSCHAPSBELASTING

8.	Onzakelijke lening	6
9.	Fiscale eenheid	6

OMZETBELASTING

10.	Factuur	6
11.	Laag tarief onderhoud woningen	7

SOCIALE VERZEKERINGEN

12.	Loondoorbetaling tijdens ziekte	7
13.	AOW-leeftijd	8
14.	Minimumloon	8

ARBEIDSRECHT

15.	Wet Werk en Zekerheid	8
16.	Verrekening met salaris	9
17.	Inbreng onderneming	10
18.	Flexibel werken	10

VARIA

19.	Overgang onderneming	10
20.	Forensenbelasting	11
21.	Oldtimer	11
22.	Leningfondsen MKB	11

LOON- / INKOMSTENBELASTING

I. Wisseling auto van de zaak

Het blijft kennelijk lastig om in te zien wat de gevolgen zijn van het intrekken van een verklaring geen privégebruik auto of van een wisseling van auto in de loop van een kalenderjaar. Ongeacht het aantal auto's dat in een jaar ter beschikking heeft gestaan is de bijtelling voor privégebruik van toepassing wanneer meer dan 500 kilometer privé is gereden in dat jaar.

Een werknemer hield over de periode van 1 januari 2013 tot en met 28 april 2013 een sluitende rittenadministratie bij voor zijn auto van de zaak. Volgens de rittenadministratie reed hij in deze periode in totaal 41 privékilometers. Vervolgens verzocht hij om intrekking van de verklaring geen privégebruik, omdat hij na een wisseling van auto verwachtte meer dan 500 privékilometers te gaan rijden. De Belastingdienst legde een naheffingsaanslag loonheffingen op waarin rekening werd gehouden met de cataloguswaarde van de eerste auto. Volgens de werknemer was de eerste auto niet ook voor privédoel-einden aan hem ter beschikking gesteld door de werkgever. In zijn optiek moesten de 41 privékilometers tegen de waarde in het economisch verkeer bij hem worden belast en moest de bijtelling voor de eerste auto achterwege blijven. In de wet staat dat een auto geacht wordt ook voor privégebruik ter beschikking te zijn gesteld tenzij blijkt dat het privégebruik op jaarbasis niet meer dan 500 kilometer bedraagt. De Hoge Raad heeft jaren geleden al geoordeeld dat een verbod op privégebruik van een auto geen rol speelt bij de vraag of aan de werknemer een auto ter beschikking is gesteld. De opvatting van de werknemer dat per auto bekeken moet worden of sprake is van privégebruik, volgde de rechtbank niet. De Hoge Raad heeft in 1997 al eens beslist dat bij gebruik van meerdere auto's van de zaak in een kalenderjaar op jaarbasis moet worden bekeken of de kilometergrens is overschreden. In dit geval stond vast dat de werknemer in het kalenderjaar met de tweede auto meer dan 500 kilometer privé heeft gereden en dus gold de bijtelling voor het hele kalenderjaar. Hof Den Haag sloot zich in hoger beroep bij het oordeel van de rechtbank aan.

Een andere werknemer reed in de periode van 1 januari 2013 tot en met 5 juli 2013 met een auto van de zaak die onder de 25%-bijtelling viel. In deze periode hield hij een sluitende rittenadministratie bij. Het aantal privékilometers in die periode was lager dan 500. Vanaf 29 juli had de werknemer een auto van de zaak die onder de 0%-bijtelling viel. Vanwege dat bijtellingspercentage meende de werknemer dat hij geen rittenadministratie meer hoefde bij te houden. Het gevolg daarvan was dat hij niet kon aantonen dat hij in het hele kalenderjaar 2013 niet meer dan 500 km privé had gereden. Daardoor was voor het gehele jaar de bijtelling wegens privégebruik van toepassing, ondanks de sluitende rittenadministratie over het eerste halfjaar.

2. Vrijwilligersvergoeding

Een vrijwilliger is een persoon die niet bij wijze van beroep arbeid verricht voor een instantie die niet aan de heffing van vennootschapsbelasting is onderworpen. Er geldt een vrijstelling voor vrijwilligersvergoedingen mits deze per maand niet meer bedragen dan € 150 en per kalenderjaar niet meer dan € 1.500.

Volgens Hof Amsterdam is de vergoeding, die een lid van een stembureau ontving voor zijn werkzaamheden, belast ook al overschreed de vergoeding het bedrag van € 150 niet. Uitgaande van een schatting van het aantal gewerkte uren bedroeg de vergoeding ten minste € 7,89 per uur. Dit bedrag was vrijwel gelijk aan het destijds geldende minimum uurloon. De Belastingdienst hanteert een maximale vergoeding van € 4,50 per uur als niet-marktconforme vergoeding. Voor vrijstelling als vrijwilligersvergoeding geldt de voorwaarde dat het gaat om niet beroepsmatige arbeid. Die voorwaarde komt erop neer dat de vergoeding die een vrijwilliger ontvangt onder het commerciële niveau ligt en het karakter heeft van een kostenvergoeding.

3. Beschikking geen loonheffingen

Bij de Tweede Kamer is het wetsvoorstel ter invoering van de beschikking geen loonheffingen (wetsvoorstel BGL) in behandeling. De BGL is bedoeld als vervanger van de Verklaring Arbeidsrelatie (VAR). Een van de redenen voor het wetsvoorstel BGL is de opdrachtgever medeverantwoordelijk te maken voor de controle op de juistheid van de kwalificatie van de arbeidsrelatie.

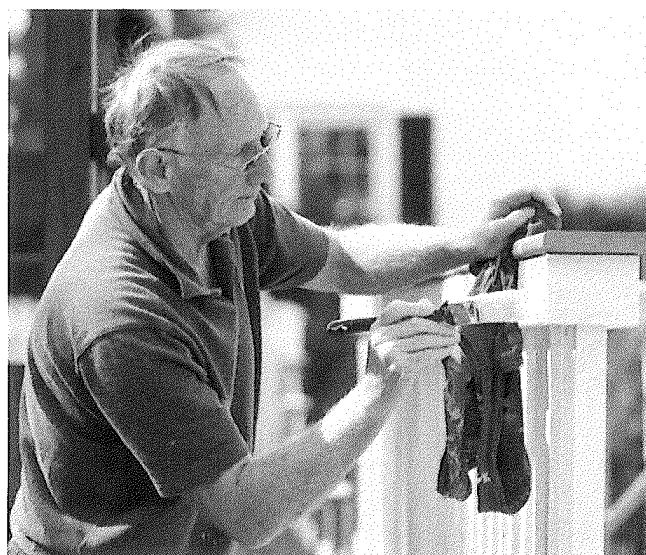
Van diverse kanten zijn alternatieven voor de BGL aangedragen. Werkgeversorganisaties, zzp-organisaties en vakbonden stelden een benadering per sector voor, met de mogelijkheid voor een opdrachtgever om in één keer zekerheid vooraf te krijgen voor alle zzp'ers die hij contracteert. De staatssecretaris van Financiën heeft dit alternatief overgenomen en uitgewerkt. In een brief aan de Tweede Kamer heeft hij de gevolgen voor het wetsvoorstel BGL uiteengezet. Voor het fiscale recht of het

sociale zekerheidsrecht is geen verschil in behandeling per sector. Wel kan door een sectorale benadering rekening worden gehouden met specifieke terminologie, afspraken en regelgeving op ander vlak.

Op basis van overeenkomsten tussen opdrachtgever en opdrachtnemer zal de Belastingdienst de aard van de arbeidsrelatie beoordelen. Zowel belangenorganisaties van opdrachtgevers of opdrachtnemers als individuele opdrachtgevers en opdrachtnemers kunnen (model)overeenkomsten voorleggen aan de Belastingdienst. Aan het oordeel van de Belastingdienst over een overeenkomst kunnen partijen zekerheid ontlenen voor het al dan niet moeten inhouden van loonheffingen. De Belastingdienst zal beoordeelde overeenkomsten op het internet plaatsen. Dat geeft andere opdrachtgevers en opdrachtnemers de mogelijkheid om deze te gebruiken. Onder voorbehoud van wijzigingen in wet- en regelgeving geldt het oordeel van de Belastingdienst over een voorgelegde overeenkomst voor een periode van vijf jaar.

De Belastingdienst zal zelf modelovereenkomsten opstellen zonder sectorale elementen. Deze modelovereenkomsten kunnen in meerdere sectoren worden gebruikt en zullen worden gepubliceerd op de website van de Belastingdienst. Voor zover partijen aan een dergelijke modelovereenkomst geen bepalingen toevoegen die afbreuk doen aan de inhoud van de modelovereenkomst en in overeenstemming met de overeenkomst wordt gewerkt, zijn partijen gevrijwaard van loonheffingen.

De staatssecretaris streeft ernaar dat in het najaar circa 40 modelovereenkomsten op de website van de Belastingdienst zijn te vinden. Omdat in de Tweede Kamer voldoende draagvlak is voor dit alternatief voor de BGL is het wetsvoorstel BGL aangepast. Dat komt neer op het laten vervallen in de huidige wetgeving van de bepalingen die betrekking hebben op de VAR. Het vooraf beoordelen en bekendmaken van overeenkomsten is al onderdeel van het vooroverleg zoals de Belastingdienst dat regelmatig met het bedrijfsleven heeft. Nieuwe wetgeving is daarvoor niet nodig.

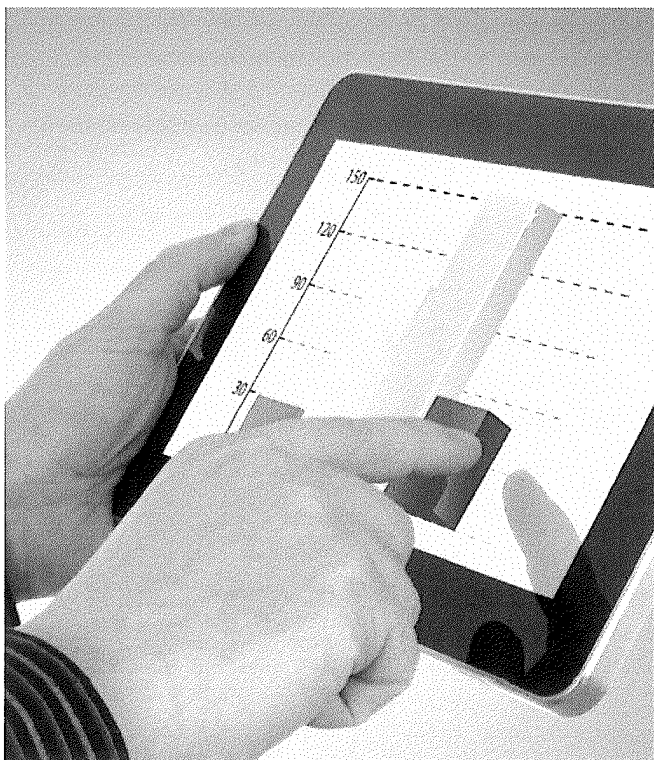

4. Tablet

Onder de oude regeling in de loonbelasting voor vergoeding van kosten was het onderscheid tussen computers en communicatieapparatuur van belang. Om computers belastingvrij te vergoeden of te verstrekken moesten zij voor 90% of meer zakelijk worden gebruikt. Voor communicatiemiddelen volstond 10% zakelijk gebruik. Dat wettelijke onderscheid hield geen rekening met de opkomst van hybride apparaten die kenmerken van beide categorieën vertonen, zoals tablets. Eind 2014 ontstond veel ophef door een uitspraak van Hof Amsterdam. Het hof merkte de door een werkgever aan alle werknemers in vaste dienst verstrekte iPads aan als communicatiemiddel. Hoewel door de verplichte toepassing van de werkkostenregeling per 1 januari 2015 het belang van het onderscheid met name bij oude gevallen is gelegen, stelde de staatssecretaris van Financiën toch beroep in cassatie in. De Advocaat-Generaal (AG) bij de Hoge Raad is van mening dat het hof de iPads ten onrechte als communicatiemiddel heeft aangemerkt. Volgens de AG wordt de indeling in een categorie bepaald door:

- 1) de mate waarin het apparaat bedoeld is voor taken die ook met een computer kunnen worden verricht, en
- 2) de mate waarin het apparaat als communicatiemiddel functioneert.

Uit de hoeveelheid functies van een iPad volgt niet dat de iPad hoofdzakelijk is gericht op of bedoeld voor communicatie. Uit onderzoek naar het gebruik van tablets blijkt dat deze slechts in beperkte mate als communicatiemiddel worden gebruikt. Hof Amsterdam heeft bij zijn beschouwing niet alle functies van de iPad in onderlinge samenhang in aanmerking genomen, maar

zich beperkt tot een beoordeling van de kantoorfuncties. De AG rekent het hof met name aan dat de mogelijkheid om een toetsenbord aan te sluiten niet in de beoordeling is betrokken. Volgens de AG is de communicatiefunctie van de iPad ondergeschikt aan de overige functies en taken van het apparaat. Daarom moet de iPad worden aangemerkt als computer en omdat in deze procedure vaststaat dat niet aan de eis van voldoende zakelijk gebruik is voldaan, is de verstrekking van de iPads belast. Het oordeel van de Hoge Raad in deze zaak moet worden afgewacht.

5. Lijfrentepremie

De staatssecretaris van Financiën heeft in 1990 een resolutie uitgevaardigd over toepassing van de hardheidsclausule als tegemoetkoming voor in het verleden verzuimde aftrek van lijfrentepremie. Die tegemoetkoming hield een verruiming van de zogenoemde saldomethode in. De uitkomst van de tegemoetkoming is dat belasting wordt berekend over de uitkering verminderd met de niet in aftrek gebrachte premies. De bewijslast dat geen aftrek van premie heeft plaatsgevonden ligt bij de belanghebbende.

Een belastingplichtige ontving in het jaar 2011 een bedrag van € 50.000 aan uitkering uit een lijfrentepolis. Volgens gegevens van de Belastingdienst was in de jaren 1999 tot en met 2010 een bedrag van € 2.704 aan premie niet in aftrek gebracht. Eerder was al uit stukken van de belanghebbende over de jaren 2001 tot en met 2010 gebleken dat in die jaren een bedrag aan premies van € 12.818 niet in aftrek was gebracht. Met toepassing van de resolutie berekende de inspecteur de belastingheffing over € 50.000 - (€ 2.704 + 12.818) = € 34.478.

Hof Den Bosch is van oordeel dat de belanghebbende er niet in is geslaagd om aannemelijk te maken dat er nog meer bedragen aan premies niet in aftrek gebracht zijn. De belanghebbende voerde aan dat, nu hij in de jaren vanaf 1999 premies niet in aftrek had gebracht, ook in de jaren vóór 1999 premies niet in aftrek waren gebracht. Die stelling kon het hof niet volgen.

6. Rendementsheffing

De heffing van inkomstenbelasting over de inkomsten uit sparen en beleggen vindt op forfaitaire wijze plaats in box 3. De inkomsten worden gesteld op een forfaitair rendement van 4% van de waarde in het economisch verkeer van het positieve saldo van bezittingen en schulden. De Hoge Raad is van oordeel dat dit forfaitaire stelsel niet onredelijk is. Ook wanneer het rendement op bepaalde bezittingen structureel lager is dan 4% is volgens de Hoge Raad nog geen sprake van een ongeoorloofde inbreuk op het recht van eigendom. In het geval van verhuurde woningen zal een gering resultaat in het algemeen zijn weerslag vinden in de waarde in het economisch verkeer.

Sinds 2010 worden verhuurde woningen in box 3 voor de WOZ-waarde opgenomen. Het gaat dan om de waarde van een onroerende zaak op 1 januari van het voorafgaande jaar. Dat is een praktische regeling die geen inbreuk vormt op het recht van ongestoorde eigendom van een zaak. De WOZ-waarde is gebaseerd op de volle en onbezwaarde eigendom van een onroerende zaak en houdt geen rekening met de verhuurde staat. Daarom wordt de waarde van een verhuurde onroerende zaak gesteld op een percentage van de WOZ-waarde. Dat percentage is de zogenaamde leegwaardratio. Een tegenbewijsregeling ontbreekt. Er is sprake van stapeling van forfaits. Er wordt een forfaitair rendement bepaald over een forfaitaire waarde, die in het geval van verhuurde staat nog eens forfaitair wordt gecorrigeerd. De vraag is of de uitkomst daarvan een resultaat is dat de wetgever voor ogen stond. Volgens de Hoge Raad is dat niet het geval wanneer de waardering van verhuurde woningen ten minste 10% hoger is dan de werkelijke waarde. De waarde van een verhuurde woning moet in een dergelijk geval worden vastgesteld met toepassing van de hoofdregels van box 3. Dat betekent dat de werkelijke waarde in het economisch verkeer van de verhuurde woning op de WOZ-waardepelidatum moet worden vastgesteld.

De Hoge Raad heeft een andersluidende uitspraak van Hof Amsterdam vernietigd. Hof den Haag moet de eigenaar van de verhuurde woningen nu de mogelijkheid bieden om aannemelijk te maken dat de waarde in het economisch verkeer van de verhuurde woningen op de waardepelidatum lager ligt dan de forfaitair vastgestelde waarde.

7. 30%-regeling

De 30%-regeling is een bijzondere regeling voor belastingvrije vergoeding van kosten van huisvesting buiten het land van herkomst. De regeling is op verzoek van toepassing op werknemers die uit het buitenland afkomstig zijn. Voorwaarde is

dat zij beschikken over een op de Nederlandse arbeidsmarkt schaarse deskundigheid. De regeling houdt in dat 30% van de totale beloning belastingvrij kan worden betaald.

Hof Arnhem-Leeuwarden heeft een uitspraak van de rechtbank over tussentijdse beëindiging van de 30%-regeling bevestigd. De procedure betrof een ingekomen werknemer die tijdens de looptijd van de 30%-regeling ontslag nam bij zijn werkgever en vervolgens na vijf maanden elders aan het werk ging. In de tussenliggende periode was de werknemer op zoek gegaan naar andere woonruimte. Bij verandering van werkgever kan de 30%-regeling worden voortgezet mits binnen drie maanden na de beëindiging van de eerste dienstbetrekking een nieuwe is gestart. De werknemer in kwestie voldeed niet aan deze driemaandeneis. De 30%-regeling laat geen ruimte om voor een zelfgekozen periode niet beschikbaar te zijn voor de arbeidsmarkt. De werknemer voerde aan dat hij die periode had gebruikt om te zoeken naar woonruimte. Nadat hij geschikte woonruimte had gevonden, had hij binnen drie maanden een andere functie gevonden. De rechtbank vond niet aannemelijk dat de werknemer niet naast het zoeken naar woonruimte naar een nieuwe functie had kunnen zoeken. Het hof voegde daaraan toe dat de termijn van drie maanden niet inhoudt dat voldoende is dat minder dan drie maanden naar een andere functie is gezocht.

Een van de voorwaarden voor toepassing van de regeling is dat de werknemer voorafgaand aan zijn tewerkstelling in Nederland op meer dan 150 kilometer van de grens met Nederland woonde. De Hoge Raad heeft prejudiciële vragen gesteld over de 30%-regeling, met name of de in de regeling opgenomen afstand van 150 kilometer van de grens houdbaar is in Europees verband.

Het Verdrag betreffende de Werking van de Europese Unie (VWEU) verbiedt beperkingen van het vrije verkeer van werknemers. Het gaat niet alleen om maatregelen van een lidstaat om de op zijn grondgebied wonende werknemers te begunstigen, maar ook om maatregelen die leiden tot discriminatie van verschillende niet-ingezetenen. Het Hof van Justitie EU merkt op dat een zekere mate van grofheid aan forfaitaire regelingen inherent is. Dat houdt nog niet in dat een regeling daarom een belemmering van het vrij verkeer van werknemers vormt. De lidstaten hebben de mogelijkheid om legitieme doelstellingen na te streven met de invoering van algemene regels die gemakkelijk kunnen worden gehandhaafd en gecontroleerd. In dit geval vindt het Hof van Justitie EU van belang dat de forfaitaire regeling in het voordeel werkt van de ervoor in aanmerking komende werknemers door vermindering van de administratieve lasten van die werknemers. Het Hof van Justitie EU is van oordeel dat de 30%-regeling inclusief de 150km-grens niet in strijd is met het Europese recht, tenzij sprake is van een duidelijke overcompensatie van de werkelijk gemaakte extraterritoriale kosten.

VENNOOTSCHAPSBELASTING

---

8. Onzakelijke lening

Een lening tussen gelieerde partijen is onzakelijk als de geldverstrekker een debiteurenrisico loopt dat een onafhankelijke derde niet zou hebben geaccepteerd. Behoudens bijzondere omstandigheden wordt ervan uitgegaan dat het debiteurenrisico is aanvaard met de bedoeling het belang van de gelieerde partij te dienen. Een eventueel verlies op de geldlening komt niet in mindering op de winst of het inkomen van de geldverstrekker. Een lening kan aanvankelijk zakelijk zijn, maar tijdens de looptijd onzakelijk worden. Ook dan geldt dat een eventueel verlies niet (meer) in mindering komt op de winst of het inkomen.

Een dga, die een lening had verstrekt aan zijn BV, heeft volgens de rechtbank gedurende de looptijd van de lening zijn positie als schuldeiser verslechterd. Met instemming van de dga wijzigden de BV en de bank de bestaande kredietovereenkomst. De kredietfaciliteit van de BV werd daardoor uitgebreid, maar de BV moest extra zekerheden geven. De dga moest zich borg stellen en de bank stelde als voorwaarde dat de door hem aan de BV verstrekte lening werd achtergesteld bij de kredieten van de bank. Door de verslechtering van zijn positie als schuldeiser te accepteren werd de lening aan de BV onzakelijk. Volgens de rechtbank zou een onafhankelijke derde het door de dga geaccepteerde debiteurenrisico niet hebben genomen. Gevolg van de onzakelijkheid van de lening was dat de latere afwaardering niet aftrekbaar was van het inkomen van de dga.

9. Fiscale eenheid

Wanneer een BV nagenoeg alle aandelen heeft in een dochter-BV kan op verzoek tussen beide BV's een fiscale eenheid voor de vennootschapsbelasting worden gevormd. Fiscaal worden beide BV's dan behandeld als een eenheid, waardoor een verlies van de ene BV direct gecompenseerd kan worden met winst van de andere BV.

Een BV richtte in 2006 een dochter-BV op en deed een verzoek om vorming van een fiscale eenheid voor de vennootschapsbelasting. Het verzoek werd gehonoreerd. Bij de behandeling van de aangifte vennootschapsbelasting 2006 hield de inspecteur echter geen rekening met het door de dochter-BV geleden verlies. Ten tijde van het indienen van het verzoek stond vast dat de moedermaatschappij een putoptie op de aandelen in de dochtermaatschappij zou uitoefenen. De fiscale eenheid zou daardoor verbroken worden. De putoptie diende om een verlies op de aandelen in de dochtermaatschappij te voorkomen. Volgens Hof Amsterdam was er geen andere reden voor het aanvragen van een fiscale eenheid dan het voorkomen van belastingheffing over een vrijgeval

herinvesteringsreserve van de moedermaatschappij.

In cassatie stelde de Hoge Raad vast dat de moedermaatschappij geen economisch belang in de dochtermaatschappij had gehad. Door het ontbreken van een economisch belang kon geen fiscale eenheid tot stand komen.

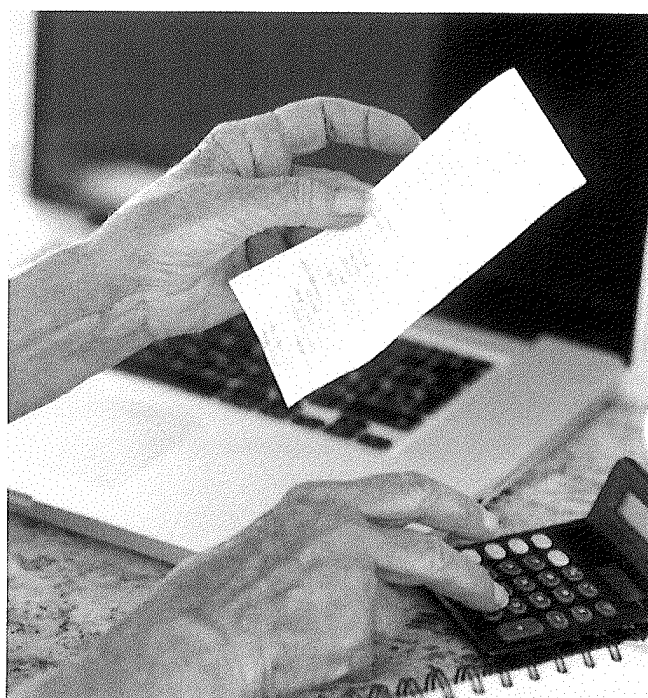
OMZETBELASTING

---

10. Factuur

In gevallen waarin volgens de Wet op de Omzetbelasting een factuur moet worden uitgereikt, wordt de belasting verschuldigd op het tijdstip van de uitreiking daarvan. Een ondernemer moet een factuur uitreiken voor de leveringen en diensten die hij verricht aan andere ondernemers of aan rechtspersonen. Een factuur moet vóór de vijftiende dag na de maand van de levering of de dienst worden uitgereikt. De wet schrijft niet voor wanneer voor een overeengekomen prestatie een factuur kan worden uitgereikt. Dit betekent dat een factuur ook kan worden uitgereikt voordat de overeengekomen prestatie is verricht. De gevolgen, die de wet aan het uitreiken van een factuur verbindt, blijven dan gewoon in stand. Dat betekent dat de ondernemer die de factuur uitreikt op het moment van uitreiken de omzetbelasting verschuldigd wordt. De afnemer kan de aan hem in rekening gebracht omzetbelasting in dat tijdvak als voordruk verrekenen met de door hem verschuldigde omzetbelasting.

Een ondernemer gaf in oktober 2008 opdracht voor de bouw van een nieuw bedrijfspand. De aannemer stuurde de opdrachtgever daarop een document waarop de aanneemsom en een bedrag aan omzetbelasting vermeld stonden. Op het document

stond verder dat betalingen binnen 14 dagen dienden plaats te vinden. Hoewel betaling niet plaats vond in 2008, bracht de opdrachtgever het bedrag aan omzetbelasting als voordruk in mindering. Dat leidde tot een teruggaaf over het laatste kwartaal van 2008. In het eerste halfjaar van 2009 werd de aanneemsom in termijnen gefactureerd en betaald. De op de termijnnota's vermelde bedragen aan omzetbelasting zijn door de aannemer op aangifte voldaan en door de opdrachtgever niet in aftrek gebracht.

Na een boekenonderzoek bij de aannemer legde de Belastingdienst een naheffingsaanslag op aan de opdrachtgever ter correctie van de teruggaaf over het laatste kwartaal van 2008. Het document wat in 2008 was uitgereikt was naar de mening van de Belastingdienst geen factuur. Volgens de aannemer was het ook geen factuur maar een opgave van de bouwsom. Hof Arnhem-Leeuwarden was van oordeel dat het document een factuur was waarop ten onrechte omzetbelasting was vermeld. Deze omzetbelasting was alleen verschuldigd vanwege de vermelding ervan, zodat de opdrachtgever geen recht had op aftrek van deze omzetbelasting als voorbelasting. Het hof wees het beroep van de opdrachtgever op een besluit van Financiën uit 2007 af. Dat besluit heeft betrekking op situaties waarin ten onrechte omzetbelasting is berekend. De Hoge Raad heeft de uitspraak van het hof op het beroep in cassatie van de opdrachtgever vernietigd. Hof Den Bosch moet nu onderzoeken of het document als een factuur in de zin van de Wet OB 1968 kan worden aangemerkt. Als het hof van oordeel is dat het document geen factuur is, moet worden onderzocht of de inspecteur terecht een naheffingsaanslag aan de opdrachtgever en niet aan de aannemer heeft opgelegd.

11. Laag tarief onderhoud woningen

De tijdelijke toepassing van het lage btw-tarief van 6% op arbeidskosten bij renovatie en onderhoud van woningen vervalt per 1 juli 2015. De werkzaamheden moeten vóór die datum zijn afgerond. Is dat niet het geval, dan is het hoge btw-tarief van toepassing, ook over delen van de werkzaamheden die al voor 1 juli zijn gefactureerd. Het lage btw-tarief blijft wel van toepassing voor schilderen, stukadoren en isoleren van de woning, mits de woning ouder is dan twee jaar. Voor andere werkzaamheden aan de woning geldt vanaf 1 juli weer het normale (hoge) tarief van 21%.

SOCIALE VERZEKERINGEN

---

12. Loondoorbetaling tijdens ziekte

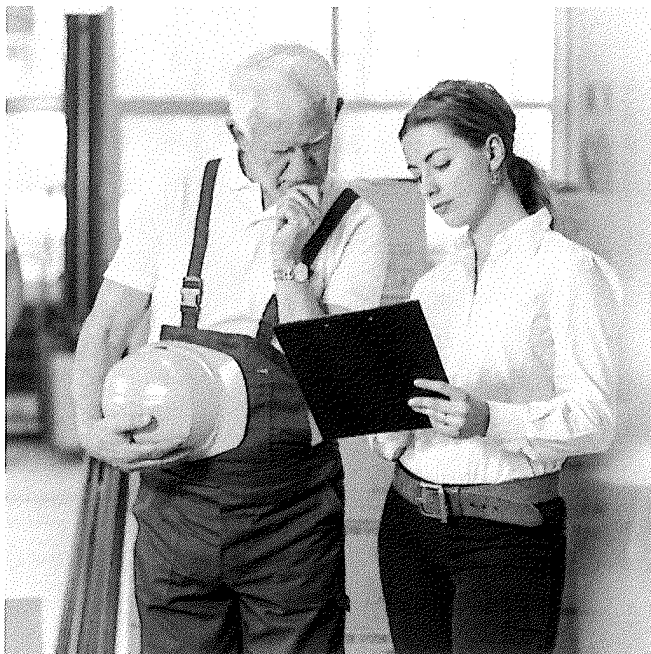
Een werknemer heeft tijdens ziekte recht op doorbetaling van loon. Dat recht vervalt als de werknemer zonder reden weigert mee te werken aan voorschriften of maatregelen om hem passende arbeid te laten verrichten. Een machtiging om de

behandelende arts op te dragen medische informatie te verstrekken aan de bedrijfsarts kan een dergelijk voorschrift zijn, aldus Hof Den Bosch.

Een werknemster deelde na bijna twee jaar arbeidsongeschiktheid mee aan haar werkgever dat zij binnenkort weer aan het werk zou gaan. Tijdens haar ziekte was zij niet in staat geweest om passende arbeid te verrichten. De werkgever wilde daaraan voorafgaand de bedrijfsarts laten beoordelen of de werknemster wel in staat was om weer te gaan werken. De werknemster weigerde om haar behandelende arts medische informatie te laten verstrekken aan de bedrijfsarts. Dat was voor de werkgever reden om het loon niet langer door te betalen.

In de procedure, waarin de werknemster betaling van loon vorderde, oordeelde Hof Den Bosch dat het redelijk was dat de werkgever de bedrijfsarts wilde laten beoordelen of de werknemster in staat was haar werk te verrichten. Het door de bedrijfsarts aan de werknemster toegezonden machtigingsformulier vermeldde dat de machtiging betrekking had op overleg en afstemming ter verkrijging van voldoende informatie met het oog op verzuimbegeleiding, claimbeoordeling of een re-integratieplan. Door de machtiging niet te ondertekenen heeft de werknemster de bedrijfsarts onvoldoende toegang tot haar medische gegevens gegeven en dus onvoldoende meegewerkt aan een redelijk voorschrift om passende arbeid te verrichten. Een deugdelijke reden daarvoor was er volgens het hof niet. De werkgever heeft volgens het hof terecht de betaling van loon stopgezet. Het hof wees de loonvordering van de werknemster af.

13. AOW-leeftijd

De Eerste Kamer heeft het wetsvoorstel waardoor de AOW-leeftijd versneld omhoog gaat en eerder wordt gekoppeld aan de stijging van de levensverwachting aangenomen. De wet heeft gevolgen vanaf 1 januari 2016. Volgens de huidige wet wordt de AOW-leeftijd in 2023 67 jaar en geldt de koppeling aan de levensverwachting vanaf 2024. Door de nu aangenomen versnelde verhoging wordt al in 2021 de AOW-leeftijd op 67 jaar gesteld en gaat de koppeling aan de stijging van de levensverwachting in 2022 in.

De wetswijziging treft de groep mensen die geboren is na 30 september 1950 en voor 1 januari 1957. De groep die is geboren voor 30 september 1950 heeft per 1 januari 2016 al recht op AOW. Voor de groep die is geboren na 31 december 1956 is de AOW-leeftijd aanvankelijk 67 jaar en wordt deze waar nodig aangepast aan de ontwikkeling van de levensverwachting.

Tijdens de behandeling van het wetsvoorstel in de Eerste Kamer zijn kritische vragen gesteld. Een van de vragen is of het wetsvoorstel nog wel nodig is gezien de verbeterde economische situatie. Volgens het kabinet is de extra opbrengst die het gevolg is van dit wetsvoorstel nog steeds nodig. Verder vragen diverse fracties of de voorbereidingstijd die het wetsvoorstel de burgers laat niet te kort is. De regering heeft eerder aangegeven dat bij het aanpassen van de AOW-leeftijd aan de levensverwachting een voorbereidingsperiode van 5 jaar vereist is. Nu geldt voor de eerste groep betrokkenen een voorbereidingstijd van een half jaar. De regering vindt een termijn van vijf jaar nodig als voorbereiding op een stijging van de AOW-leeftijd met drie maanden. Een periode van een half jaar moet voldoende zijn voor een verhoging van de AOW-leeftijd met één maand.

Daarnaast is gevraagd hoe lang de regering met veranderingen in de wetgeving kan doorgaan, nu dit al het vijfde wetsvoorstel op dit terrein is in een korte periode. Die vraag is in de memorie niet beantwoord. Wel wordt opgemerkt dat met dit wetsvoorstel wordt afgeweken van de systematiek waarbij de verhoging van de AOW-leeftijd afhangt van de ontwikkeling van de levensverwachting. Deze afwijking is door een puur budgettaire reden ingegeven. De regering vindt dat ook van mensen die vlak voor hun pensioen staan een verdere bijdrage mag worden verwacht.

14. Minimumloon

Het wettelijk minimumloon en de uitkeringen uit de sociale zekerheid zijn gekoppeld aan de gemiddelde contractloonontwikkeling. In verband met die koppeling wordt het wettelijk minimumloon ieder half jaar aangepast. De eerstvolgende aanpassing gebeurt per 1 juli 2015. Het wettelijk minimumloon geldt voor werknemers van 23 jaar en ouder. De minimumjeugdlonen zijn hiervan afgeleid en bedragen een leeftijdsafhankelijk percentage van het wettelijk minimumloon. De bedragen stijgen met 0,4%. Per 1 juli gelden de volgende bedragen.

Leeftijd	staffel	per maand
23 jaar	100,0%	€ 1.507,80
22 jaar	85,0%	€ 1.281,65
21 jaar	72,5%	€ 1.093,15
20 jaar	61,5%	€ 927,30
19 jaar	52,5%	€ 791,60
18 jaar	45,5%	€ 686,05
17 jaar	39,5%	€ 595,60
16 jaar	34,5%	€ 520,20
15 jaar	30,0%	€ 452,35

ARBEIDSRECHT

15. Wet Werk en Zekerheid

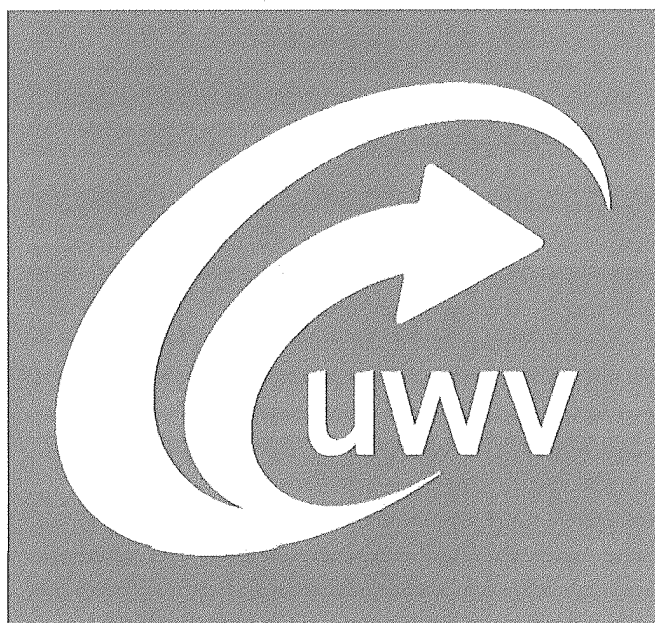
De Wet Werk en Zekerheid bevat de mogelijkheid om bij ministeriële regeling nadere regels te stellen. Daarvan is gebruik gemaakt door de minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid. In de zogenaamde Ontslagregeling heeft hij nadere regels met betrekking tot ontslag en de transitievergoeding vastgesteld. Het betreft ondermeer nadere regels met betrekking tot een redelijke grond voor ontslag, waaronder regels voor de mogelijkheid van deeltijdontslag en van ontslag bij het uitbesteden van werkzaamheden aan derden. Daarnaast zijn regels gesteld voor het herplaatsen van werknemers in een andere passende functie en voor het bepalen van de ontslagvolgorde bij het vervallen van arbeidsplaatsen binnen een categorie uitwisselbare functies.

Deze ministeriële regeling bevat een aantal specifieke regels voor payrolling. Payrolling kent een formele werkgever, een werknemer en een opdrachtgever. De werknemer is in dienst bij de formele werkgever, maar de zeggenschap over de werknemer ligt bij opdrachtgever. De opdrachtgever is degene die de werknemer heeft geworven en geselecteerd. De in deze regeling opgenomen regels zijn bedoeld om eenzelfde mate van bescherming tegen ontslag te bieden ten opzichte van werknemers die rechtstreeks in dienst zijn bij de opdrachtgever. Het huidige Ontslagbesluit wordt ingetrokken per 1 juli 2015.

De Wet Werk en Zekerheid schrijft voor dat toestemming van het UWV nodig is om een arbeidsovereenkomst op te zeggen wegens bedrijfseconomische omstandigheden of langdurige arbeidsongeschiktheid. Een verzoek om ontbinding op andere ontslaggronden moet bij de kantonrechter worden ingediend. De minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid heeft nadere regels gepubliceerd voor de ontslagprocedure bij het UWV. Uitgangspunt is dat een verzoek binnen vier weken vanaf het moment dat een volledig verzoek is ontvangen wordt afgehandeld. De termijn kan verlengd worden, bijvoorbeeld wanneer het UWV advies inwint van de Ontslagadviescommissie. De mogelijkheid om dat advies in te winnen bestaat alleen bij ontslag om bedrijfseconomische redenen.

Het UWV publiceert een formulier waarmee de werkgever zijn verzoek om toestemming voor opzegging van de arbeidsovereenkomst indient. De werkgever moet in zijn verzoek om toestemming de ontslagreden(en) vermelden en toelichten. Hij moet voldoende gegevens en bescheiden aanleveren om het verzoek inhoudelijk te kunnen beoordelen. Voordat het UWV toestemming verleent, krijgt de werknemer de gelegenheid tot verweer. Bij een herhaald verzoek om toestemming voor opzegging na een eerdere afwijzing door het UWV moet de werkgever met nieuw gebleken feiten en omstandigheden komen om directe afwijzing van het herhaalde verzoek te voorkomen.

Per 1 juli 2015 geldt de verplichte betaling van de transitievergoeding bij beëindiging van arbeidsovereenkomsten op initiatief van de werkgever. Deze verplichting vloeit voort uit de Wet Werk en Zekerheid. De minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid heeft een overgangsregeling voor de transitievergoeding gepubliceerd. De overgangsregeling moet dubbele betalingen door de werkgever voorkomen. Die zouden zonder overgangsregeling kunnen optreden wanneer er bindende afspraken bestaan over vergoedingen of voorzieningen waarop de werknemer recht heeft bij het beëindigen van de arbeidsovereenkomst. Bij afspraken die zijn vastgelegd in een cao of een sociaal plan geldt als uitgangspunt dat geen transitievergoeding verschuldigd is. Bij andere bestaande afspraken kan de werknemer kiezen voor nakoming van de afspraken of voor uitkering van de transitievergoeding. Kiest de werknemer voor de transitievergoeding, dan doet hij afstand van zijn recht op nakoming van de bestaande afspraken. De overgangsregeling is alleen van toepassing wanneer de afspraken voor 1 juli 2015 zijn gemaakt en daar na 1 juli 2015 een beroep op wordt gedaan. Wanneer bestaande afspraken na 1 juli 2015 uitdrukkelijk worden verlengd, gewijzigd of vervallen is de overgangsregeling niet meer van toepassing. Voor lopende collectieve afspraken is de overgangsregeling van toepassing tot uiterlijk 1 juli 2016.

16. Verrekening met salaris

Een belangrijk uitgangspunt van het arbeidsrecht is dat een werknemer slechts bij opzet of bewuste roekeloosheid van zijn kant aansprakelijk is voor aan de werkgever toegebrachte schade. Een ander uitgangspunt is dat de werkgever zich moet houden aan de eisen van goed werkgeverschap. Deze beide uitgangspunten kunnen verhinderen dat een werkgever door hem geleden schade op zijn werknemer verhaalt.

Volgens de door een werkgever opgestelde werkinstructie waren zijn werknemers aansprakelijk voor ontstane voorraadverschillen. Onder verwijzing naar deze werkinstructie werd bij het einde van het dienstverband van een werknemer een bedrag van € 3.100 verrekend met het salaris van de werknemer. De werknemer spande een procedure aan bij de kantonrechter. Volgens de kantonrechter wist de werkgever niet te bewijzen dat hij dit bedrag mocht inhouden op het salaris van de werknemer. De werkgever ging in hoger beroep tegen de uitspraak van de kantonrechter. In hoger beroep was in geschil of de werknemer was gebonden aan de werkinstructie. Omdat de aansprakelijkheid voor voorraadverschillen verder strekt dan de normale bevoegdheid van de werkgever om aanwijzingen te geven, had de werknemer uitdrukkelijk daarmee in moeten stemmen. In de arbeidsovereenkomst werd niet verwezen naar de werkinstructie. Wel werd verwezen naar het arbeidsreglement, maar ook daarin ontbrak een verwijzing naar de werkinstructie. Dat de werknemer separaat met de werkinstructie heeft ingestemd bleek nergens uit. Het hof wees het hoger beroep van de werkgever af.

17. Inbreng onderneming

De inbreng van een onderneming in een BV kan fiscaal geruisloos plaatsvinden. Wanneer aan bepaalde voorwaarden is voldaan, kan de inbreng met terugwerkende kracht tot 1 januari van het jaar plaatsvinden. Op grond van een besluit van de staatssecretaris van Financiën wordt terugwerkende kracht niet verleend wanneer daardoor een incidenteel fiscaal voordeel wordt behaald.

Volgens Hof Arnhem-Leeuwarden is sprake van het behalen van een incidenteel fiscaal voordeel wanneer een eenmalige bate niet naar het inkomstenbelastingtarief maar naar het lagere vennootschapsbelastingtarief in combinatie met het in de toekomst te betalen aanmerkelijkbelangtarief wordt belast. Het hof maakte daar zelfs een berekening van, uitgaande van verkoop van de aandelen in de BV na tien jaar en een jaarlijks rendement van 5%. De andere motieven die de ondernemer had om zijn onderneming in te brengen in een BV vond het hof niet van belang om terugwerkende kracht toe te staan.

De Hoge Raad maakt duidelijk dat het tariefvoordeel dat bij een bepaalde omvang van de winst kan worden behaald door de inbreng van een onderneming in een BV geen incidenteel maar een permanent voordeel is. Het in het jaar van inbreng en voor het opstellen van de voor terugwerkende kracht nodige intentieverklaring behalen van een incidentele bate leidt tot een groot tariefvoordeel, maar daarmee is het voordeel nog geen incidenteel fiscaal. De Hoge Raad heeft de beschikking van de inspecteur vernietigd en hem opgedragen om opnieuw te beslissen op het verzoek om geruisloze inbreng met terugwerkende kracht.

18. Flexibel werken

De Eerste Kamer heeft een voorstel om de Wet aanpassing arbeidsduur, arbeidsplaats en werktijd te wijzigen aangenomen. De wijziging is bedoeld om flexibel werken te bevorderen. Als gevolg van deze wijziging kunnen werknemers hun werkgever eerder vragen om aanpassing van de overeengekomen arbeidsduur, arbeidsplaats of werktijd. Voorwaarde is dat de werknemer op het moment van wijziging ten minste een half jaar in dienst is bij de werkgever. De werknemer moet zijn verzoek ten minste twee maanden voor het beoogde tijdstip van ingang van de aanpassing schriftelijk indienen. De werkgever mag een verzoek van een werknemer om aanpassing van zijn arbeidsduur of werktijden alleen afwijzen op grond van zwaarwegende bedrijfsbelangen. De beslissing op een verzoek om aanpassing van de arbeidsduur, de arbeidsplaats of de werktijd moet schriftelijk aan de werknemer worden meegedeeld. Een afwijzende beslissing moet onder opgave van de redenen worden meegedeeld. Wanneer de werkgever niet uiterlijk een maand voor het door de werknemer aangevraagde tijdstip van aanpassing op het verzoek heeft beslist, wordt het verzoek als geaccepteerd beschouwd.

De wijziging van de wet geldt niet voor een werkgever die minder dan 10 werknemers in dienst heeft. Deze werkgevers moeten zelf een regeling treffen voor het recht op aanpassing van de arbeidsduur van de werknemers.

VARIA

---

19. Overgang onderneming

Bij de overgang van een onderneming gaan de rechten en verplichtingen die de overdragende ondernemer heeft op grond van de arbeidsovereenkomsten met zijn werknemers van rechtswege over op de verkrijger. Van belang voor de vaststelling of sprake is van de overgang van een onderneming is dat een economische eenheid met behoud van identiteit wordt overgedragen. Het begrip overdracht wordt in dit verband ruim uitgelegd.

Naar het oordeel van Hof Den Haag was in de volgende situatie sprake van de overgang van een onderneming. Een nieuw opgerichte BV exploiteerde een paprikakwekerij op de grond en in de kassen waar voorheen een VOF een paprikakwekerij exploiteerde. Bij een paprikakwekerij is het gebruikelijk dat aan het einde van het oogstseizoen de planten worden geruimd, dat op een andere plaats zaden tot planten worden opgekweekt die vervolgens worden geplant, gecultiveerd en geoogst. Na het ruimen van de oude planten van de VOF werden de opgekweekte planten van de BV op hetzelfde adres afgeleverd. De VOF verkocht de grond met kassen en inventaris aan de moedermaatschappij van de BV. Volgens het hof heeft de onderneming van de VOF haar identiteit

behouden. De procedure was aangespannen door twee personeelsleden van de VOF. Omdat sprake was van de overgang van een onderneming hadden beide werknemers een arbeidsovereenkomst met de BV.

20. Forensenbelasting

Een van de belastingen die gemeenten volgens de Gemeentewet mogen heffen is de forensenbelasting. Dat is een belasting die wordt geheven van natuurlijke personen die in een andere gemeente wonen maar in de gemeente die de belasting heft op meer dan 90 dagen van het jaar de beschikking hebben over een gemeubileerde woning. Volgens vaste rechtspraak van de Hoge Raad wordt bij een combinatie van verhuur en eigen gebruik een gedeelte van het jaar waarin eigen gebruik niet uitdrukkelijk is uitgesloten toegerekend aan het eigen gebruik.

De eigenaar van een recreatiewoning in de gemeente Bergen verhuurde zijn woning voor 10 maanden per jaar aan zijn BV. Over het jaar 2008 legde de gemeente een aanslag forensenbelasting aan hem op. Bij de behandeling van het bezwaar beoordeelde de heffingsambtenaar het huurcontract van de woning. Op grond daarvan concludeerde de heffingsambtenaar dat de eigenaar van de woning niet belastingplichtig was voor de forensenbelasting. Over het jaar 2009 werd geen aanslag forensenbelasting opgelegd. Over 2010 werd, zij het pas in 2012, wel een aanslag opgelegd. Volgens Hof Amsterdam was dat in strijd met het vertrouwensbeginsel. Bij de behandeling van het bezwaar over 2008 heeft de heffingsambtenaar een weloverwogen standpunt ingenomen. De eigenaar van de woning heeft daaruit kunnen concluderen dat hij ook in latere jaren niet belastingplichtig zou zijn voor de forensenbelasting indien hij de woning op dezelfde wijze aan zijn BV zou verhuren. Het hof heeft om die reden de aanslag over 2010 vernietigd.

21. Oldtimer

De leeftijdsgrens voor motorrijtuigen om in aanmerking te komen voor vrijstelling van motorrijtuigenbelasting is per 1 januari 2012 gewijzigd van 25 jaar in 30 jaar. Nadat de regering van plan was om de vrijstelling geheel af te schaffen, is deze per 1 januari 2014 beperkt tot een vrijstelling voor motorrijtuigen van 40 jaar en ouder. Voor motorrijtuigen die onder de oude regeling wel waren vrijgesteld, maar onder de nieuwe niet, geldt een overgangsregeling. De overgangsregeling houdt in dat een beperkt tarief van toepassing is, met als voorwaarde dat het voertuig in de maanden december, januari en februari niet wordt gebruikt. Het tarief onder de overgangsregeling is een kwart van het reguliere tarief, met een maximum van € 120 per jaar. Voertuigen op lpg of op diesel komen niet in aanmerking voor de overgangsregeling.

Volgens Hof Den Bosch heeft een onder de oude regeling afgegeven vrijstellingsbeschikking door de wetswijziging zijn belang verloren. Een beroep op een in rechte te honoreren opgewekt vertrouwen is aan de oude beschikking niet te ontlenen. Het hof is verder van oordeel dat geen sprake is van een door het Eerste Protocol bij het EVRM verboden inbreuk op het ongestoorde genot van eigendom. Een inbreuk op het recht op ongestoord genot van eigendom is toegestaan als er een redelijke verhouding bestaat tussen de gebruikte middelen en het doel dat ermee wordt nagestreefd. De beperkte mate van belastingheffing onder de overgangsregeling vormt geen buitensporige last. Volgens het hof is ook het reguliere tarief van de motorrijtuigenbelasting geen buitensporige last.

22. Leningfondsen MKB

In een brief aan de Tweede Kamer deelt de minister van Economische Zaken mee dat er twee leningfondsen worden opgericht voor het mkb. Het gaat om een Achtergestelde Leningfonds (ALF) van € 300 miljoen. Het fonds zal achtergestelde leningen in de orde van grootte van € 150.000 tot € 5 miljoen verstrekken. De verwachting is dat de banken dan bereid zijn gemiddeld het dubbele aan niet achtergestelde financiering ter beschikking te stellen. Het ministerie van EZ stelt voor het ALF garanties beschikbaar via de Groeifaciliteit. Voor deze garantie is in het Aanvullende Actieplan mkb-financiering budget gereserveerd.

Naast het ALF komt er een Bedrijfsleningenfonds (BLF) van € 500 miljoen. Dit fonds gaat samen met banken leningen van minimaal € 10 miljoen verstrekken. Voor het BLF worden geen overheids garanties verstrekt. Beide fondsen worden opgericht door de Nederlandse Investeringsinstelling. Volgens de minister krijgen door deze fondsen ondernemers een betere toegang tot financiering en krijgen pensioenfondsen en verzekeraars extra investeringsmogelijkheden.

Administratie
Belastingen
Accountancy
Salarissen
Automatisering
Detachering

STEMERDINK & VERHOEK

Administratie- en Belastingadvieskantoor B.V.

STEMERDINK

Registeraccountants

Turfstekerstraat 46 1431 GE Aalsmeer

Tel: 0297-326252 Fax: 0297-323698 E-mail: info@stemerdenkenverhoek.nl